

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"מ 6408-07-11 מיריל נ' מסילתי ואח'

בפני כב' השופטת הלית סילש

סופי מיריל	תובעת
נגד	
1. עמוס מסילתי 2. איצימוטו ישראל בע"מ	נתבעים

פסק דין

1
2 לפני תביעה במסגרתה עתרה התובעת כי בית המשפט יורה על ביטול ההתקשרות שבין התובעת לבין
3 הנתבעים או מי מהם לרכישתו של רכב מסוג פולקסווגן גולף שנת 2004 מ.ר. 8961351 (להלן:
4 "הרכב"). תוך השבה של מלוא הסכומים אשר שולמו על ידי התובעת לידה, כמו גם פסיקתם של
5 פיצויים עקב הנזקים שנגרמו לתובעת מכוח מעשי ומחדלי הנתבעים.
6
7 בכתב התביעה טוענת התובעת כי במהלך חודש מרץ 2010, רכשה מידי הנתבע 1 את הרכב, בעקבות
8 פרסום מודעה על ידו, באתר "יד שנייה".
9 לטענת התובעת, קודם רכישת הרכב הציג הנתבע 1 מצגים על פיהם מדובר ברכב שלא עבר תאונה
10 מהותית, ושימש את אשתו ובתו. הרכב נלקח לבדיקה במכון לפי דרישת הנתבע 1, ותוצאות הבדיקה
11 לא הוצגו בפני התובעת.
12 רק לאחר השלמת הרכישה, ומשביקשה התובעת לבטח את הרכב, התברר לה כי הרכב הוא בגדר
13 "אובדן כהלכה", וכי חברת הביטוח מסרבת לבטחו.
14 ניסיונותיה של התובעת לבטל את ההתקשרות עם הנתבע 1, תוך השבה הדדית, לא הועילו, ובעת
15 נדרשה לפתיחתו של הליך זה.
16
17 לשיטת התובעת, בדיקותיה הנוספות העלו כי הרכב הינו בבעלות הנתבעת 2, אשר רכשה אותו
18 מחברת הביטוח, לאחר תאונה, תחת תו סוחר, תוך שהיא מייפה את כוחו של הנתבע 1 לפעול
19 מטעמה. נוכח כך, לטענת התובעת, חבה הנתבעת 2 במלוא נזקי התובעת הנובעים ממצגי הנתבע 1
20 והתנהלותו במסגרת ההתקשרות למכירת הרכב.
21
22 בכתב הגנתו של הנתבע 1 נטען, כי הנתבע 1 הציג בפני התובעת מצגים מדויקים באשר למצבו של
23 הרכב, לרבות העובדה כי הרכב עבר תאונה, אפשרו בדיקתו במכון בדיקה, ולא מנע מהתובעת כל
24 מידע.
25 הוסיף הנתבע 1 וטען, כי לא היה מחויב בעריכתו של הסכם בכתב, וכי גם לאחר שהתובעת ביקשה
26 לבטל את ההתקשרות, נתן הסכמתו לכך. בכנוף להשבת הסכום בהתאם לשווי הרכב על פי מחירון

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 11-07-6408 מיריל נ' מסילתי ואח'

1 עדכני. הסכמתו זו, שנעשתה לפני משורת הדין, היה בה כדי ויתור של הנתבע 1 על סכומים
 2 משמעותיים שכן הרכב היה מושב כאשר שוויו נפגע מכוח העברת הבעלות פעם נוספת ("יד נוספת").
 3 משסירבה התובעת, על אף הצעת הנתבע 1, אין לה להלין אלא על עצמה.
 4
 5 הנתבעת 2 טענה במסגרת כתב ההגנה כי לא הייתה כלל הבעלים של הרכב, וכי הרכב נמכר לנתבע 1,
 6 תוך שהובהר, במפורש מצבו של הרכב, לרבות התאונה. כיהותית, טענה הנתבעת 2 להיעדר כל קשר
 7 חוזי או אחר, בין התובעת לבינה.
 8

9 הוסיפה הנתבעת 2 וטענה כי ממילא רק לאחר שהרכב של הרכב ממציא לידיה אישור תקינות
 10 בהתאם לתקנה 309 לתקנות התעבורה וכן חשבונית מס על תיקון במוסך כורשה ורכישה של
 11 חלפים, מעבירה חבי הביטוח את הבעלות על שם הנתבעת 2 ב"תו סוחר", ובמעמד זה מקבל הרכב
 12 את יפוי הכוח להעברת הבעלות ברכב על שמו.
 13 לשיטת הנתבעת 2, דרך התנהלות זו, התקיימה גם בעניין הרכב נשוא הדיון.
 14

15 **לאחר שעינתי בכתבי הטענות התצהירים ועדויות הצדדים, ולאחר שנתתי דעתי לסיכומים, באתי**
 16 **לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל באופן חלקי. טעמי והיקף החלטתי להלן:**

- 17
 18 הסוגיות להן נדרשתי לצורך ההכרעה בתיק זה, הינן כדלהלן:
- 19 א. המצגים שהוצגו על ידי הנתבע 1 לתובעת, קודם רכישת הרכב ועד להעברת הבעלות
 - 20 ב. מעורבותה/אחריותה של הנתבעת 2.
 - 21 ג. רשלנות תורנית.
 - 22 ד. הנזק, קיומו ושיעורו.

התקשרות הצדדים בהסכם לרכישת הרכב

23
 24
 25
 26 מעניין בכתבי הטענות והתצהירים שנלוו להם עולה כי קיימים פערים עצומים בין הטענות
 27 העובדתיות כפי שהועלו על ידי התובעת לטענות הנתבע 1, והכל כאשר לאופן בו התבצעה מכירת
 28 הרכב.

29
 30 התובעת טענה כי הוצגו בפניה מצגים עובדתיים ברורים על ידי הנתבע 1 בדבר היות הרכב, רכב
 31 פרטי, אשר שימש את בני משפחתו, וללא כל ציון של אירוע התאונה;
 32 מאידך, הנתבע 1, טען כי הוצגו בפני התובעת, כל הנתונים הרלוונטיים, לרבות אירוע התאונה;
 33
 34 בעניין זה מצאתי להעדיף, את גרסתה של התובעת על בני גרסתו של הנתבע 1.
 35

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 6408-07-11 מיריל נ' מסילתי ואח'

1 מצאתי את עדותה של התובעת כמהימנה בעיקרה, הגם שאיני יכולה להתעלם מהניסיון הברור,
 2 במהלך החקירה, להרחיק עצמה מאחריותה ביחס לאירועים בהם נכחה. לסוגיה זו, אשר עניינה
 3 בעיקר שאלת רשלנותה התורמת של התובעת, אתן דעתי בהמשך.
 4
 5 עם זאת, התרשמתי הבלתי אמצעית מהתובעת הייתה כי היא מתארת את האירועים נשוא כתב
 6 התביעה, כפי מיטב הבנתה וזיכרונה וכי עדותה זו, עומדת בקנה אחד עם הראיות האחרות אשר
 7 הוצגו בפני בתיק זה.
 8
 9 מאידך, מצאתי את עדותו של הנתבע 1 כחסרה, כזו אשר נמצאו בינה לבין הראיות האחרות בתיק,
 10 פגמים של מיטש.
 11 מהותית, נוכח הסתירות המהותיות שנמצאו בגרסתו של הנתבע 1, לא מצאתי ליתן אמון כלשהו,
 12 בעדותו של נתבע זה בפני.
 13
 14 הנתבע 1 אישר כי הינו סוחר רכב כ- 35 שנה, הגם שאינו בעל תו סוחר של משרד התחבורה, ואינו
 15 בעל מגרש. (ראה עמוד 18 שורות 13-14 לפרוטוקול).
 16 בישיבת קדם המשפט טען הנתבע 1 כי כל הרכבים שלו נמצאים במגרש ולפי החוק מותר לקחת
 17 אותם מהמגרש למכירה (ראה עמוד 3 שורות 5-6 לפרוטוקול).
 18 בסוף חקירתו משנשאל הנתבע 1 היכן היה הרכב בין מועד קנייתו מהנתבעת 2 ועד למועד מכירתו
 19 לתובעת, השיב בתחילה: "במוסך, תקנו אותו" (ראה עמוד 29 שורה 13 לפרוטוקול)
 20 בהמשך, משנשאל בשנית השיב: "במגרש אולי" (ראה עמוד 29 שורה 16 לפרוטוקול).
 21 משנשאל איזה מגרש, השיב: "לא זוכר, לא יודע איפה הוא היה" (ראה עמוד 29 שורה 17
 22 לפרוטוקול).
 23
 24 הנתבעת 2 אישרה כי הינה עוסקת במכירת רכבים אשר הוכרו על ידי חברות הביטוח כ"אובדן
 25 להלכה", לסוחרים, וכי אינה מוכרת רכבים לאנשים פרטיים.
 26 (בעניין זה ראה לדוגמא סעיפים 8 ו-10 לסיכומים).
 27 בעדות זו היה כדי לבסס את מעמדו של הנתבע 1, כסוחר רכבים.
 28 עם זאת, הנתבע 1 אישר במסגרת חקירתו הנגדית כי לא ציין במודעה כי הינו סוחר רכב, או כי הרכב
 29 הינו "אובדן להלכה" (עמוד 18 שורה 29 לפרוטוקול).
 30
 31 בנוסף, עדות זו עומדת בסתירה לכתב הגנתו של הנתבע 1, במסגרתו הכחיש את האמור בסעיף 4
 32 לכתב התביעה כאשר טען כי מסר לתובעת את כל הפרטים אודות ההיסטוריה של הרכב, אך לא
 33 אמר דבר וחצי דבר לעניין תוכן המודעה (ראה סעיף 4 לכתב ההגנה).
 34

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 6408-07-11 מיריל נ' מסילתי ואח'

1 זה גם המקום לציין כי התרשמתי כי כתב ההגנה בכללותו, מגלה טפח ומכסה טפחיים, שעה
 2 שהנתבע 1 עסק, באופן בלתי מבוטל, בשאלת המשמעות שיש לייחס להיות הרכב "אובדן כהלכה"
 3 ולא לשאלת הנתונים העובדתיים והמצגים שהוצגו על ידו בפני התובעת.
 4
 5 בנוסף, הנתבע 1 אישר במסגרת החקירה הנגדית כי הוא מודע לכך שחלות עליו הוראות חוק
 6 למכירת רכב משומש (זכאות לגילוי נאות) התשס"ח 2008 (להלן: "חוק גילוי נאות").
 7
 8 זה המקום לציין כי סעיף 4(א1) לחוק גילוי נאות, מחייב, עריכת הסכם בכתב, הכולל את הפרטים
 9 הקבועים בחוק.
 10
 11 בשום מקום, במסגרת כתב ההגנה או תצהיר העדות הראשית, לא טען הנתבע 1 כי ערך הסכם או
 12 זיכרון דברים עם התובעת.
 13 נהפוך הוא. בהתייחסו לסוגיה זו של הסכם בכתב, טען הנתבע 1, בסעיף 6 לכתב ההגנה וסעיף 6
 14 לתצהיר העדות הראשית, כי אין עליו כל חובה לערוך הסכם בכתב בעת מכירת רכב מיד שניה
 15 ובוודאי שאי אפשר לטעון כנגדו כי לא טרח לערוך הסכם כזה.
 16
 17 לפתע, במסגרת ישיבת קדם המשפט אשר התקיימה ביום 30.5.13, טען לפתע הנתבע 1 כי יש לו
 18 צילום שהתובעת עשתה זיכרון דברים במכשיר הטלפון הסלולארי שלו, והוא יוכיח את זה.
 19 (בעניין זה ראה עמוד 3 שורה 8 לפרוטוקול ישיבת קדם המשפט).
 20
 21 במסגרת חקירתו הנגדית, חזר הנתבע וטען כי ערך זיכרון דברים ובו צוינו כל הפרטים הרלוונטיים
 22 להתקשרות (ראה עמוד 18 שורה 31 לפרוטוקול הדין).
 23 בהמשך הוסיף וטען כי: **"דשמתו ואמרתו הכל"** (ראה עמוד 19 שורה 10 לפרוטוקול הדין).
 24 ובהמשך טען כי הוא מוכן לשלם מאה אלף שקל אם אין הסכם.
 25
 26 בהמשך חקירתו הנגדית טען כי התובעת היא שערכה את המסמך בכתב ידה ולפי בקשתה.
 27 ואולם, בסוף חקירתו ציין כי יש לו טופס סטנדרטי שלו, שאף הובא על ידו.
 28 (בעניין זה ראה עמוד 24 שורות 8-9 לפרוטוקול).
 29
 30 **מהותית, ההסכם או זיכרון הדברים, מעולם לא הוצגו.**
 31 גם המסמך הסטנדרטי הנזכר לא צורף לכתב ההגנה, לתצהיר גילוי המסמכים או לתצהיר העדות
 32 הראשית.
 33 ויודגש, לא אך שההסכם חסר, אלא שממילא לא ניתן לחסיק ביה היה תוכנו, והאם עומד בהוראות
 34 חוק גילוי נאות.
 35

בית המשפט השלום בראשון לציון

תא"מ 6408-07-11 מיריל נ' מסילתי ואח'

1 הנתבע 1 עומת עם שאלת צילום התייעוד, שנוכר על ידו בישיבת קדם המשפט, אך טען כי כיוון
 2 שחלפו שנתיים, אין עוד בידו את התייעוד. (בעניין זה ראה עמוד 19 שורות 31-30 לפרוטוקול)
 3
 4 סוגיה זו של שמירת תיעוד למשך שנתיים, חזרה על עצמה גם משנשאל הנתבע האם הוא לא מקפיד
 5 על תיעוד של עסקאות שאז השיב :
 6 **"יש לי תיעוד שנתיים"** (ראה בעניין זה עמוד 19 שורה 25 לפרוטוקול)
 7 טענותיו אלו של הנתבע 1 תמוהות כשלעצמן, ואף לא נתמכו בדבר.
 8
 9 יש לזכור כי הליך מכירת הרכב התרחש בתחילת חודש מרץ 2010.
 10 מכתבי הדרישה לביטול ההתקשרות נשלחו לכאורה כבר ביוני 2010, ומכאן שהנתבע 1 היה מודע
 11 לקיומה של המחלוקת.
 12
 13 התביעה לבית המשפט, הוגשה בחודש יולי 2011, דהיינו פחות משנה וחצי לאחר ההתקשרות, ומכאן
 14 כי לכל המאוחר, ידע הנתבע 1 באותה עת, כי התובעת טוענת שלא נערך כל הסכם.
 15
 16 בנסיבות אלו, ניתן היה לצפות כי הנתבע 1 ישמור את התייעוד הרלוונטי, ככל שהיה כזה.
 17
 18 הנתבע 1 גם נשאל במסגרת חקירתו הנגדית, מדוע לא כלל בתצהירו אישור מפורש בדבר עריכת
 19 ההסכם, ולא ידע להשיב, הגם שלשיתו, היה התצהיר אמור לכלול סוגיה זו. (בעניין זה ראה עמוד
 20 20 שורות 9-4 לפרוטוקול הדין).
 21
 22 ויודגש, נושא זה של הסכם בכתב, יורד לשורשה של ההתקשרות בין הצדדים.
 23 נהיר כי ככל שהיה בין הצדדים הסכם בכתב, היה בו כדי ללמד על כוונת הצדדים, כמו גם על
 24 המצגים שנתנו על ידי בני ניהם, קודם ההתקשרות.
 25
 26 בדברי ההסבר להצעת חוק גילוי נאות נאמר בין היתר :
 27
 28 **להצעת החוק המתפרסמת בזה שתי מטרות: הראשונה, לקבוע את זכותו של רוכש רכב משומש**
 29 **לקבל מידע אודות תיקונים או טיפולים שבוצעו ברכב, והשנייה, לקדם גילוי נאות בעסקאות**
 30 **למכירת רכב משומש על ידי סוחרי רכב. מידע כאמור יסייע בבחינת כדאיות הרכישה, בין היתר**
 31 **בהתחשב ברמת בטיחותו של הרכב, דמת תחזוקתו, מחירו וסחירותו הגילוי הנאות נועד להגן על**
 32 **צרכנים מפני סוחרי רכב שאינם מגלים להם את כל הפרטים הקשורים לרכב, וכן מפני סוחרי רכב**
 33 **שאינם מוסרים את זהותם האמיתית לרוכש."**
 34

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 11-07-6408 מיריל נ' מסילתי ואח'

1 (בעניין זה ראה הצעת חוק פ' מס' 2267/17- הועברה לוועדה ביום יא' בחשוון התשס"ח 23
 2 באוקטובר 2007, הצעת חוק פ' 390/17 הועברה לוועדה ביום יח' בכסלו התשס"ח 28 בנובמבר
 3 2007).
 4
 5 דומה כי בעת שהועלתה הצעת החוק, שיווה המחוקק לנגד עיניו , בדיוק מקרים כגון זה הנדון כעת,
 6 ומטרתו הייתה להבטיח שאכן יינתן בידי הרוכש כל המידע הרלוונטי, קודם שיקבל החלטתו האם
 7 ובאלו תנאים לרכוש את הרכב.
 8
 9 העובדה כי כתב ההגנה ותצהיר העדות הראשית , לא כללו בחובם, ולו ברמז, טענה בדבר עריכתו של
 10 הסכם, ולמעשה ניתן היה להבין מכתב הטענות של הנתבע 1 כי לא היה כלל מקום לעריכתו של
 11 מסמך זה, ביערערת במידה רבה את מהימנות גרסתו של הנתבע ביחס לסוגיה זו.
 12
 13 פערים או שינוי במסירת נתונים, ככל שהדבר נוגע לגרסתו של הנתבע 1, לא באו לידי ביטוי רק
 14 בנושא של ההסכם בכתב, אלא גם בסוגיות נוספות.
 15
 16 כך לדוגמא, במסגרת החקירה הנגדית, טען לפתע הנתבע 1 כי לאחר ביצועה של הבדיקה הראשונה
 17 במכון "אלן" לבדיקות קניה ורישוי ביום שישי ה- 5.3.10, חזרו הצדדים לאותו מכון ביום ראשון,
 18 והמוסד אימת את העובדה כי הנתבע 1 ביצע את התיקונים שנדרשו.
 19
 20 כתב ההגנה ותצהיר העדות הראשית של הנתבע 1, לא כללו ולו ברמז, טענה עובדתית זו.
 21
 22 ויובהר, לעדות זו, ככל שהייתה מוכחת, יכול והייתה השפעה, הן לעניין ידיעתה של התובעת את
 23 היקף הליקויים והן לשאלת רשלנותה התורמת.
 24 ואולם, למיעט הדברים שנאמרו על ידי הנתבע 1, לא הוצג דבר.
 25
 26 לא הוצגו חשבוניות לעניין ביצוע התיקונים ;
 27 לא הוגש תצהיר, ולא נתבקש זימונו של איש מקצוע אשר ביצע לכאורה את התיקונים ;
 28
 29 בנוסף, הנתבע 1 אומנם טען כי עשו אימות על הדו"ח המקורי, הקיים, על דרך של הקפה בעיגולים
 30 את הסעיפים שנדרשו לתיקון, אך עיון בדו"ח עצמו מלמד שלא מופיעה עליו הערה כלשהי לעניין
 31 ביצוע של דבר זה או אחר.
 32 הנתבע נשאל ביחס לכך, ולהעדר "העיגולים", והשיב :
 33 **"אתם טענתם שאין לכם את המקורי, הוא סימן בעיפרון על הדו"ח, סידרתי, היינו במכון, שוב**
 34 **והוא אישר".** (ראה בעניין זה עמוד 21 שורות 6-5 לפרוטוקול ובהמשך עמוד 23 שורה 1
 35 לפרוטוקול).

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 6408-07-11 מיריל נ' מסילתי ואח'

1 תשובה זו אינה סבירה.
2
3 אציין כי ממיילא עיון בדו"ח הבדיקה מלמד על היקף ליקויים כה מהותי, עד כי יקשה עלי להבין
4 כיצד יכול היה הנתבע בעצמו לבצע את אותם תיקונים עד לבוקר יום ראשון.
5 סימני שאלה אלו מקבלים משנה תוקף שעה שהנתבע 1 טען כי הרכב תקין "בכל מיני מוסכים", הגם
6 שאינו זוכר איזה מוסך. (ראה בעניין זה עמוד 23 שורה 3 לפרוטוקול).
7
8 הנתבע 1 לא הציג חשבונות לעניין התיקון, מסמכים מן המוסכים, תצהיר של אדם כלשהו אשר
9 תיקן את הרכב בעקבות דו"ח הבוחן שנערך עבור התובעת או כל ראייה אחרת בנושא זה.
10
11 התרשמתי כי תשובותיו של הנתבע 1 באשר למידת היכרותו עם הבוחן אשר הוציא תחת ידו את
12 דו"ח הבדיקה לרכב, היו סותרות ובלתי ברורות.
13 מתד אישר היכרות "בטח שאני מכיר", מאידך כי אינו יודע את שמו של הבוחן. (בעניין זה ראה עמוד
14 21 שורות 13-15 לפרוטוקול).
15
16 הנתבע 1 טען כי הייתה זו התובעת אשר בחרה את מכון הבדיקה.
17 גם טענה זו של הנתבע 1 נמצאה על ידי כבלתי סבירה בעליל.
18 לא ברור מדוע תבקש רוכשת רכב המתגוררת באשדוד, לבצע בדיקה של הרכב, דווקא בחולון.
19 העובדה כי הנתבע 1 אישר כי הוא מכיר את הבוחן וכי לא היה נוסע כלל לאשדוד, אלא ציפה כי
20 התובעת תגיע לגוש דן, ככל שהיא מעוניינת ברכב, מכוונת אף היא למסקנה כי היה זה הנתבע 1 אשר
21 הפנה את התובעת למכון בו בוצעה הבדיקה בפועל, ועל פי הנחייתו.
22 (בעניין זה ראה עמוד 21 שורות 17-25 לפרוטוקול הדיון).
23
24 הנתבע 1 טען בתחילת חקירתו כי הוא עובד בצורה מסודרת, או כדבריו :
25 **"יש קריטריונים מסוימים לתיקון. יש דו"חות. יש חשבונות"**
26 (ראה עמוד 23 שורה 5 לפרוטוקול)
27
28 מיד לאחר מכן, אישר כי אינו זוכר היכן תיקן את הרכב, ולא בטוח שקיבל חשבונות.
29
30 במסגרת החקירה הנגדית לבי"כ הנתבעת 2, אישר הנתבע 1 כי חרג מסמכותו שעה שלא העביר את
31 הבעלות ברכב על שמו. עם זאת לשיטתו לא יכול היה כלל לרשום את הרכב על שמו, כי הוא נכה.
32 טענה זו של הנתבע 1, לא הייתה ברורה ולא נתמכה בדבר.
33 לא ברור, מדוע אין הנתבע יכול לרשום את הרכב על שמו, רק משום שהוא נכה.
34 בנוסף, וככל שקיימת מניעה זו או אחרת, לא ברור כיצד קיים עסק של רכישת רכבים מהנתבעת 2,
35 תוך שהוא מתחייב להעביר את הרכבים על שמו, אך אינו יכול לעשות כן.

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 6408-07-11 מיריל נ' מסילתי ואח'

1 (בעניין זה ראה יעמוד 31 שורות 24-21 לפרוטוקול)
 2
 3 זה גם המיקום לציין כי מר אגמי, המצהיר מטעם הנתבעת 2, טוען במסגרת חקירתו הנגדית כי נמסרו
 4 על ידי הנתבע 1 פרטים מרובים שאין בהם אמת. מחקירתו הנגדית אכן עלו פערים באשר לדרך
 5 התנהלות הנתביעים, בין עדותו של נציג הנתבעת 2, לזו של הנתבע 1.
 6
 7 נתון נוסף עליו יש ליתן את הדעת, הוא הנתון הכלכלי.
 8 מיעוין בחשבונית רכישת הרכב עולה כי הרכב נמכר לנתבע 1 בתמורה לתשלום סך של 29,500 ₪
 9 (ראה בעניין זה נספח לכתב ההגנה – חשבונית מיום 27.1.10).
 10
 11 על אף עובדה זו, הרכב נמכר לתובעת כנגד תשלום סך של 50,000 ₪. דהיינו בתוספת של כ- 66%.
 12 מדובר בפער מהותי, שיש קושי לראותו כסביר, אלא אם לא היו בידי התובעת, כלל הנתונים
 13 העובדתיים, הכלכליים.
 14
 15 ריבוי הגרסאות, הסתירות בין העדויות השונות, ואי הצגת מסמכים שראוי היה שיוצגו על ידי
 16 הנתבע 1, מיכוונים למסקנה על פיה יש להעדיף את גרסת התובעת, על פיה לא נתנו בידי התובעת
 17 הנתונים העובדתיים הנכונים ביחס לרכב, וכי המצגים שהוצגו בפני התובעת, היו כפי המתואר על
 18 ידה במסגרת כתב התביעה.
 19
 20 במסגרת סעיף 11 לחוק המכר, תשכ"ח-1968 (להלן: "חוק המכר") נקבע:
 21 **"11. המוכר לא קיים את חיוביו, אם מסר- ...**
 22 **(2) נכס שונה או נכס מסוג או תיאור שונה מן המוסכם;**
 23 **(3) נכס שאין בו האיכות או התכונות הדרושות לשימושו הרגיל או המסחרי או למטרה**
 24 **מיוחדת המשתמעת מן ההסכם;**
 25 **(4) נכס שמבחינת סוגו, תיאורו, איכותו או תכונותיו אינו מתאים לדגם או לדוגמה שהוצגו**
 26 **לקונה, זולת אם הוצגו ללא קבלת אחריות להתאמה;**
 27 **(5) נכס שאינו מתאים מבחינה אחרת למה שהוסכם בין הצדדים."**
 28
 29 בהמשך, נקבע במסגרת סעיף 16 לחוק המכר :
 30
 31 **"הייתה אי-ההתאמה נובעת מעובדות שהמוכר ידע או היה עליו לדעת עליהן בעת גמירת החוזה**
 32 **ולא גילה אותן לקונה, זכאי הקונה להסתמך עליה על אף האמור בסעיפים 14 ו- 15 או בכל הסכם**
 33 **ובלבד שנתן למוכר הודעה עליה מיד לאחר שגילה אותה."**
 34

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 6408-07-11 מיריל נ' מסילתי ואח'

1 על הוראות חוק אלו יש להוסיף גם את הוראות סעיפים 12, 39 ו-15 לחוק החוזים (חלק כללי)
 2 התשלי"ג 1973, המחייבות ניהול משא ומתן בתום לב, קיום חוזה בתום לב והכרה בעובדה כי שעה
 3 שמוכר לא גילה לקונה, עובדות מהותיות להתקשרות בין הצדדים, יש בכך כדי הטעייתו של זה
 4 האחרון.
 5

6 במקרה שבפני, מצבו של הרכב הוא נתון מהותי, אשר היה על נתבע 1 לגלות לתובעת, וזאת נכוח כל
 7 אחת ואחת מהוראות החוק שנמנו לעיל. משהוכח כי גילוי זה לא אך שלא נעשה, אלא שמצאתי
 8 להעדיף את גרסת התובעת, ועל פיה נמסרו נתונים אחרים, יש בכך כדי להביא לחיובו של הנתבע 1
 9 בנוקיה של התובעת, והכל בכמוף לאמור להלן.
 10

שאלת אחריותה של הנתבעת 2

11
 12
 13 כאמור הנתבעת 2 טענה כי לא הייתה כלל צד להתקשרות שבין התובעת לבין הנתבע 1, אלא
 14 שתפקידה ביחס לרכב תם, שעה שמכרה את הרכב לנתבע 1, וזאת בהתאם ועל פי הוראות חוק
 15 הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות) תשנ"ח 1988 (להלן "חוק
 16 הרישום").
 17

18 מעשית, נטען על ידי הנתבעת 2, כי רכשה את הרכב מחברת הביטוח, לאחר שזו האחרונה לא מצאה
 19 לנכון להורות על תיקונו.

20 עוד נטען כי כנגד תשלום דמי הביטוח, עוברת הבעלות ברכב לידי הנתבעת 2, בתו סוחר מורשה,
 21 כבעלות שאינה נרשמת, ומועברת דרישה כספית לנתבעת 2.
 22 בשלב זה, כבר רשאית הנתבעת 2, לשיטתה, למכור את הרכב, כפי שנעשה לידי הנתבע 1 בתיק דנא.

23
 24 הבעלות ברכב עוברת על שם הנתבעת 2, רק לאחר וכנגד מילוי הוראות הדין, לרבות תיקון הרכב
 25 במוסד מורשה, קבלת מסמכים לרבות חשבונית רלוונטית, וליווי של שמאי מורשה.
 26 תיקון זה התבצע על ידי הנתבע 1, תוך שמוצגים על ידו המסמכים הרלוונטיים.

27
 28 התהליך בכללותו מחייב, לשיטת הנתבעת 2, מיקוח של חברת הביטוח, ורק לאחריו הועבר לנתבע 1,
 29 ייפוי כוח על ידי הנתבעת 2, להעברת הבעלות על שמו.
 30

31 נוכח מכלולם של נתונים אלו, נטען על ידי הנתבעת 2, כי לא חלות עליה הוראות חוק מכירת רכב
 32 משומש (זכאות למידע וגילוי נאות) התשס"ח 2008 (להלן: "חוק גילוי נאות"), ולא נפל כל פגם
 33 במעשיה, שעה שכלל לא התקשרה עם התובעת.
 34

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 6408-07-11 מיריל נ' מסילתי ואח'

- 1 בנוסף, במסגרת החקירה הנגדית, טען המצהיר מטעם הנתבעת 2, מר אגמיי, כי אינו עוסק ברכב
2 השלם, ועל כן לא כפוף להוראות חוק גילוי נאות.
- 3
- 4 **על בסיס טיעון זה, נדרשתי בראש ובראשונה לבחון, האם חלות הוראות חוק גילוי נאות על**
5 **הנתבעת 2, אם לאו.**
- 6
- 7 לאחר שנתתי דעתי לכלל טענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי הוראות חוק גילוי נאות, חלות על
8 הנתבעת 2, והיא אינה פטורה מחבות, מקום בו הופרו על ידה, ככל שהופרו.
- 9
- 10 סעיף 1 לחוק גילוי נאות, כולל בחובו הגדרה של המונח: "עוסק ברכב".
- 11
- 12 על פי הגדרה זו, עוסק ברכב הוא עוסק שהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, התשמ"א 1981, שעיסוקו
13 מכירת רכב משומש.
- 14
- 15 בחוק חוק הגנת הצרכן התשמ"א 1981 מוגדר "עוסק" כ- מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק,
16 כולל יצרן;
- 17
- 18 נוכח הגדרה דלעיל, אין אני מוצאת לקבל את טענת הנתבעת 2, כי חוק הגילוי הנאות, אינו חל ביחס
19 לפעולותיה, אך מחמת העובדה כי היא פועלת על דרך של מכירת רכבים לסוחרים ולא לאנשים
20 פרטיים.
- 21
- 22 גם הפרוצדורה או הדרך עד להעברת יפוי הכות, או העברת הבעלות בפועל מחברת הביטוח לידי
23 הנתבעת 2, אין בס כדי לאיין את העובדה הפשוטה על פיה הנתבעת 2 מוכרת רכבים משומשים
24 לצדדי ג'.
- 25
- 26 אני ערה לטענות הנתבעת 2 על פיהן אינה עוסקת ב"רכב השלם", ואולם לא ברורה לי טענה זו, שעה
27 שהנתבעת 2 מוכרת את הרכב, **ככזה**.
- 28 ההבדל היחיד שיכול ויהא בין אותו רכב נמכר לרכבים אחרים, הוא מיצבו המכאני. העובדה כי יכול
29 ויעלה עקב כך צורך לעמוד ולקיים הוראות חוק אחרות ונוספות, לשם השמשתו של הרכב, אינה
30 משנה את מיהות המוצר, דהיינו- הרכב.
- 31
- 32 החוק אינו מאבחן בין מי שמחזיק בידו רכב המוגדר "אובדן להלכה", או רכב תקין;
33 החוק אינו מאבחן בין העברת בעלות לאחר בדיקות/תיקונים או קודם לכן;
34 החוק אינו מאבחן בין העברת בעלות לסוחר, להעברת בעלות לאדם פרטי;

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 11-07-6408 מיריל נ' מסילתי ואח'

1 בנוסף, במסגרת החוק נקבע במפורש, במסגרת סעיף 8, כי אין בהוראות חוק גילוי נאות, כדי לגרוע
 2 מהוראות כל דין אחר, משמע כי שני החוקים, זה של גילוי נאות וזה של חוק הרישום, דרים זה לצד
 3 זה.
 4
 5 למעלה מכך, נוכח דרך ההתנהלות של הנתבע 1, כפי שהוכחה בפני, דומה כי קיים גם טעם מהותי
 6 ענייני וערכי, להחיל את הוראות החוק לגילוי נאות, גם ביחס לנתבעת 2.
 7
 8 מעדויות הצדדים בפני עלה כי הנתבעת 2, אפשרה, דה פקטו, לנתבע 1, לבצע עסקת מכר ברכב, מיבלי
 9 שהיא מבטיחה, כי הנתבע 1, פועל בהתאם להוראות החוק לרבות חובותיו של הסוחר על פי דין.
 10
 11 דומה כי היה בדרך התנהלות הנתבעת 2 כדי עצימת עיניים ברורה, באשר להתנהלותו של הנתבע 1.
 12
 13 כמו כן התרשמתי כי שעה שהנתבעת 2 לא וידאה כי הבעלות ברכב עוברת על שמו של הנתבע 1,
 14 ודומה כי קיים אינטרס כלכלי (אשר יכול ומשתקף בשווי המכירה), במתן אפשרות לסוחר, שלא
 15 להעביר את הבעלות ברכב על שמו, אלא להעבירו ישירות על שם הצד השלישי, באופן המונע או
 16 מאפשר העדר רישום של בעלות נוספת ברכב (עובדה המשליכה על שווי הרכב).
 17
 18 במסגרת הסכם המכר או ההצהרה על ייה חתום הנתבע 1, קיימת הצהרה כדלהלן:
 19
 20 **"הנני מצהיר שביום מכירת הרכב על ידי וזאת לאחר שתוקן על ידי ו/או על ידי מי מטעמי, אני**
 21 **מתחייב להודיע לקונה כי הרכב נרכש על ידי מסוחר רכב ומוגדר נזק להלכה, והרכב יהא לאחר**
 22 **תאונה ו/או גניבה ו/או נזקי הצפה"**
 23
 24 מנוסח הצהרה זו, עולה במפורש כי, בעת התקשרות הנתבעים בהסכם לרכישת הרכב, היה ברור
 25 לשניהם, כי הרכב יימכר על ידי הנתבע 1 לצד שלישי.
 26 זה גם המקום לציין כי במסגרת חקירתו של המצהיר מטעם הנתבעת 2, אישר המצהיר כי נספח א'
 27 לכתב ההגנה, הוא טופס ההצהרה, מהווה מסמך סטנדרטי של הנתבעת 2, ומכאן כי עסקינן בדרך
 28 התנהלות (ראה בעניין זה עמוד 32 שורות 31-30 לפרוטוקול).
 29
 30 לא הוכח כי ייפוי הכוח היה בוגבל בהיקפו, כך שניתן היה להעביר את הבעלות על שם הנתבע 1
 31 בלבד, וזאת על אף טענת הנתבעת 2 בנושא זה;
 32 ייפוי הכוח עצמו לא הוצג, וכיהותית, העברת הבעלות בוצעה מהנתבעת 2 לתובעת, במישרין.
 33

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 6408-07-11 מיריל נ' מסילתי ואח'

- 1 לא הוכח כי הנתבעת 2 פנתה כלל לנתבע 1 וביקשה לברר את עצם העברת הבעלות לרשותו, לאחר
2 ההתקשרות בין הצדדים, וזאת על אף שלכאורה התחייב בפני הנתבעת 2 כי יעביר את הבעלות על
3 שמו לא יאוחר מיום 27.1.10 (ראה נספח א' לכתב ההגנה של הנתבעת 2).
4
5 אציין כי לכאורה נמכר הרכב לתובעת, רק במהלך חודש מרץ 2010, דהיינו מספר חודשים לאחר
6 מכירתו לנתבע 1.
7
8 דווקא שעה שהייתה זו הנתבעת 2 אשר טענת כי מיצאה להחתיים את הנתבע 1 על הצהרה באשר
9 למיצב הרכב, לרבות הצהרה כי נתון זה יימסר גם לקונה הנוסף, ניתן היה לצפות למעקב סביר אחר
10 סוגית הבעלות ברכב.
11
12 הנתבע 2 טען במסגרת חקירתו כי כלל עיסוקו הינו רכישת רכבים מהנתבעת 2, **בלבד**.
13 (ראה בעניין זה עמוד 18 שורה 18 לפרוטוקול הדיון).
14
15 על כך יש להוסיף את עדותו של המצהיר מטעם הנתבעת 2, מר אגמי, מימנה עלה כי בטופס
16 הסטנדרטי של הנתבעת 2 (טופס ההצהרה) מופיעה פסקה מימנה יש להסיק כי אם הסוחר (במקרה
17 זה הנתבע 1) ינושה יעסקה עם צד שלישי, קודם העברת הבעלות על שמו,
18 שאז עליו לומר לרוכש כי הרכב נרכש מסוחר רכב מורשה **ולהביא אותו לנתבעת 2, לצורך ביצוע**
19 **העברת הבעלות**.
20 (בעניין זה ראה עמוד 33 שורות 13-14 לפרוטוקול).
21
22 עובדתית, פעולות אלו של הצגת התובעת או הבאתה למשרדי הנתבעת 2 לצורך העברת הבעלות, לא
23 נעשו, וחשוב מכך, העברת הבעלות התאפשרה ללא כל התערבות נוספת, ועל ידי הנתבע 1 במישרין.
24
25 הנתבע 1 טען במסגרת חקירתו הנגדית כי תיקון הרכב, קודם הצגתו למכירה, בוצע על ידו, והוא זה
26 אשר נשא בתשלום ביחס לכך. (בעניין זה ראה עמוד 26 שורות 7-12 לפרוטוקול).
27 מר אגמי, המצהיר מטעם הנתבעת 2, אישר כי הנתבע 1 הוא אכן זה אשר תיקן את הרכב והמציא
28 את הטסמכים הנדרשים כפועל יוצא. (בעניין זה ראה עמוד 33 שורות 27-28 לפרוטוקול הדיון).
29 עם זאת, החשבונית עבור התיקון, יצאה על שם הנתבעת 2.
30
31 מכלול הראיות מלמד כי לא מדובר, שעה שעסקינן בנתבע 1 ובנתבעת 2, בשתי חוליות נפרדות, שאין
32 בינן קשר, אלא שעד למועד העברת הבעלות ברכב לתובעת, נותר הקשר בין אלו קשר ברור, אשר גם
33 מכיוון למסקנה כי אין הנתבעת 2 יכולה לרחוץ בניקיון כפיה, ויש לראותה כמי שהתרשלה והפרה
34 חובותיה, על דרך של פתיחת הדלת ומתן האפשרות לנתבע 1, לפעול בדרך בה פעל בפועל.
35 משניזוקה התובעת מדרך התנהלות זו, חבה בה גם הנתבעת 2.

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 6408-07-11 מיריל נ' מסילתי ואח'

1 אוסיף ואציין כי התרשמתי באופן בלתי אמצעי, כי דרך התנהלות זו של הנתבעת 2 . במסגרתה לא
 2 מבטיחה זו האחרונה את העברת הבעלות בפועל, הינה בגדר התנהלות רגילה ה- "common
 3 practice" של הצדדים, וזאת, בין היתר, נוכח רצונו של הנתבע 1, וסותרים אחרים, למנוע רישום
 4 של בעלות- "יד" נוספת ברכב, אשר יש בה כדי להביא לירידת ערך הרכב.
 5 לדרך התנהלות זו, יש משמעות והשלכות.

6
 7 ויודגש, איני סבורה כי יש לגזור גזירה שווה בין הנתבעת 2 לבין הנתבע 1.
 8 יש פער עצום בין העושה בתיק זה, לבין מי שהתרטל על דרך של מחדל.
 9 פער זה, ראוי ויבוא לכלל ביטוי במסגרת קביעת שיעור האחריות כמפורט להלן.

10
 11 שעה שהנתבע 1 ציין כי תיקן את הרכב ושילם למוסך עבור התיקון, אך החשבונית שיצאה, יצאה על
 12 שם הנתבעת 2, דומה כי מיסקנה זו מקבלת משנה תוקף. (ראה בעניין זה עמוד 18 שורה 18
 13 לפרוטוקול הדיון).

רשלנות תורמת

14
 15 כאמור לעיל, הנתבעים כפרו בחבותם כלפי התובעת.

16
 17 בנוסף, טענו הנתבעים כי ממילא, גם מקום בו עומדת להם אחריות כלשהי, היא בטלה בשישים נוכח
 18 מחדליה של התובעת והתנהלותה לאחר העברת הבעלות ברכב.

19
 20 באשר להתנהלותה של התובעת, העלו הנתבעים שלוש טענות מרכזיות :

21
 22 א. התובעת המשיכה לעשות שימוש ברכב במשך שנתיים, קודם שנמכר, ומכאן כי ממילא יש
 23 לראותה כמי שאינה יכולה, בתום לב, לעתור לביטול ההתקשרות. לחילופין עתרו הנתבעים
 24 כי בית המשפט ייראה בהתנהלות התובעת ככזו המלמדת על שיהוי, בלתי סביר. (ראה
 25 לדוגמא סעיפים 8 ו-11 לסיכומי הנתבע 1).

26
 27 ב. התובעת, גם לאחר שקיבלה לידיה את דו"ח הבדיקה של מכון "אלן", ובו צוינו כלל
 28 הליקויים, בחרה להמשיך ולהתקשר בהסכם, ויש לראות בכך גילוי דעת ברור, באשר
 29 לרצונה לרכוש את הרכב במצבו הנוכחי, או לכל הפחות יש לראותה כמי שהתרשלה בבירור
 30 העובדות.

31
 32 יצוין כי התובעת טענה שהדו"ח לא נמסר לידיה, אלא שהנתבע 1 נטל אותו באופן פיזי, ו
 33 הבטיח לתקן את הליקויים ורק לאחר השלמת ביצוע העסקה, נמצא על ידה.
 34

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 6408-07-11 מיריל נ' מסילתי ואח'

- 1 ג. העברת הבעלות ברכב בוצעה שעה שהנתבעת 2 רשומה כבעלים. כל שהיה על התובעת
2 לעשות הוא לבחון את רישיון הרכב, ומכאן לגלות, כי הרכב כלל אינו רשום על שם הנתבע 1,
3 אלא על שם סוחר רכב.
4
5 השימוש ברכב
6
7 באשר לשימוש ברכב, אני מוצאת לאבחן בין סוגיית השיהוי לבין סוגיית הנזק.
8
9 ההשלכה שיש ליתן לשימוש ברכב על תביעתה של התובעת, תידון בהמשך.
10
11 באשר לשיהוי, אני רואה בעובדה כי התביעה הוגשה לאחר כשנה וארבעה חודשים, כשיהוי אשר יש
12 בו כדי להביא לאיזון התביעה.
13
14 לא מדובר בפרק זמן בלתי סביר, ואין לשכוח כי במהלך התקופה אף התקיים, לכאורה, דין ודברים
15 בין הצדדים, מתוך ניסיון להביא להסדר אשר היה מייטר את הצורך בניהולו של ההליך.
16
17 בנוסף, בית המשפט העליון קבע לא אחת כי על מנת שתוכל עילה של שיהוי, נדרש הנתבע להוכיח
18 רכיבים רבים, אשר כלל אינם מתקיימים בתיק זה, לרבות הוכחת קיומו של נזק מהותי לנתבע,
19 אשר מקורו באותו שיהוי, נזק ראייתי, שינוי מצב לרעה וכיוצא באלו.
20
21 באשר להתנהלות התובעת בעת ביצוע הבדיקה ובעת העברת הבעלות ברכב, אני אכן סבורה כי נפלו
22 פגמים בדרך התנהלות התובעת בתיק זה, אלא שאז, כפי שיובהר להלן, עניינה במערך היחסים עם
23 הנתבעת 2, ולא זו עם הנתבע 1.
24
25 אקדים ואציין כי התובעת היא אדם בוגר וכשיר. ככזה, ניתן לצפות לדרך התנהלות בסיסית,
26 סבירה, ביחס לרכישתו של רכב.
27
28 אני מקבלת את טענות התובעת כי הנתבע לא מסר לידיה, עם סיום הבדיקה את הדו"ח. כאמור,
29 נתתי אמון בעדותה של התובעת, ומאידך, עדותו של הנתבע נמצאה כחסרה מאוד.
30
31 עם זאת, התובעת היא זו אשר הזמינה את הבדיקה ושילמה עבורה
32 ניתן היה לצפות כי תדרוש לעיין בדו"ח.
33 כמו כן ניתן היה לצפות כי שעה שבחרה לבצע את הבדיקה, תבחן את תוצאותיה, **קודם שתקבל**
34 **החלטה בדבר רכישת הרכב**.
35 לכאורה, לביצועה של בדיקה לרכב יש מטרה ומשמעות.

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 6408-07-11 מיריל ג' מסילתי ואח'

1 ככל שסמכה התובעת ידיה על הנתבע 1, כמילא יכלה לוותר על ביצוע הבדיקה.
 2
 3 בנוסף, לכאורה פגולות פשוטות של קונה סביר, כגון עיון במסמכי הבעלות של הרכב, היו מעוררים,
 4 לכל הפחות סימני אזהרה, שינה ששם הנתבעת 2, כבעלי הרכב, מופיע באותיות קידוש לבנה על גבי
 5 טופס העברת הבעלות ואילו שמו של הנתבע 1, מופיע כמי שהינו מיופה בת.
 6
 7 ויודגש, רבים המקרים בהם רוכש רכב פונה למשרדים שונים לצורך בירור שאלת קיומם של
 8 משכונים, שינודים או עיקולים ביחס לרכב.
 9 במקרה שבפני, אפילו בדיקה פשוטה של מסמכי הבעלות ברכב, לא הביאה את התובעת שבפני,
 10 להיעלות שאלות ולבחון נתונים, קודם להשלמת העסקה.
 11 בעדותה של התובעת בפני עלה כי מצאה את טופס הבדיקה ביום העברת הבעלות. עם זאת, לא עלה
 12 כי עתרה לביטול ההתקשרות מייד באותו מועד, אלא רק לאחר שנתסבלו התשובות מחברת
 13 הביטוח.
 14
 15 נתונים אלו, כפי שפורטו לעיל, עומדים לחובתה של התובעת.
 16
 17 נוכח האמור לעיל, נדרשתי להוסיף לבחון איזו משמעות יש לייחס להתנהלותה של התובעת בתיק
 18 זה, וזאת תוך מתן הדעת לכך, שתביעתה הינה תביעה חוזית ונוזיקית.
 19
 20 בהיבט של דיני הנוזיקין, לא יכול להיות חולק כי התובעת, בדרך התנהלותה כמפורט לעיל, תרמה
 21 להתרחשותו והיקפו של הנזק.
 22
 23 דומה כי אילו ערכה את הבדיקות או שאלה את השאלות שניתן היה לצפות כי תשאל, יכול ותביעה
 24 זו הייתה נמנעת.
 25 גם ככל שנראה את הצדדים להליך, דהיינו את התובעת מחד ואת הנתבעים מאידך, כמי שהתקשרו
 26 ביניהם בהסכם, עדיין היה מקום, גם בהיבט של דיני החוזים, לראות את התובעת כמי שיש לייחס
 27 לה רשלנות תורמת.
 28
 29 במסגרת ע"א 3912/90 **EXIMIN S.A** תאגיד בלגי נ' טקסטיל והנעלה איטל סטייל פראררי בע"מ
 30 (פורסם בנבו), הכיר נשיא בית המשפט העליון דאז, כבוד השופט שמגר, בקיומו של אשם תורם חוזי
 31 וקבע כי במקרה שבו מדובר בשני צדדים שגרמו לנזק בהתנהגותם, חלוקת האחריות היא תוצאה
 32 מתבקשת.
 33
 34 עוד קבע כבוד הנשיא שמגר כי מקום בו שניים גרמו סיבתית לנזק, אין להעדיף את האחד על רעהו,
 35 אלא שראוי לחלק את האחריות ביניהם באופן שבו כל צד יישא בחלקו בנזק, כאשר חלוקה כזו

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 11-07-6408 מיריל נ' מסילתי ואח'

1 מתיישבת גם עם הדרישה להקטנת הנזק, אלא שכאן מדובר ב"הקטנת נזק" בשלבים קודמים
 2 להפרה או בשלב ההפרה עצמו, וזאת באמצעות שימוש בסעיף 10 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת
 3 חוזה) התשל"ה 1970.
 4 על בסיס כל אלו מוצאתי כי אכן יש לייחס לתובעת רשלנות תורמת חוזית, אפילו ככל שניתן לראות
 5 בנתבעת 2, כצד עקיף להסכם.
 6
 7 כפועל יוצא של המסקנה דלעיל היה עלי להוסיף ולבחון כיצד "מתורגמת" אותה רשלנות תורמת,
 8 בהליך שבפני, למערך היחסים שבין התובעת לבין כל אחד מן הנתבעים בנפרד, והאם נוכח מהות
 9 הטענות והעובדות בתיק זה, יש אכן מקום לייחס לתובעת רשלנות תורמת.
 10
 11 לאחר שנתתי דעתי לכלל הנתונים בתיק וטענות הצדדים, אני מוצאת כי יש לאבחן, גם בהיבט של
 12 ייחוס הרשלנות התורמת, בין הנתבע 1 לנתבעת 2.
 13
 14 אבחנה זו מקורה בפער שבין התנהלותו של הנתבע 1, בבחינת העושה, לבין מחדליה של הנתבעת 2,
 15 אשר לא מנעה בהתנהלותה את האירועים שזו התביעה.
 16
 17 אין מקום לגזור גזירה שווה בין הנתבעת 2, כמי שנמצא כי התרשלה על דרך של מתדל ועצימת
 18 העיניים, לבין הנתבע 1, אשר על דרך המעשה הציג בפני התובעת מצגים שאין בהם ממש.
 19
 20 פער זה, ראוי ויבוא לכלל ביטוי גם במסגרת חלוקת האחריות כמפורט להלן.
 21
 22 במסגרת ע"א 838/75 חיים ספקטור נ' יוסף צרפתי פ"ד לב (1) 231 קבע בית המשפט העליון, מפי
 23 כב' השופט לגדוי, את הדברים הבאים:
 24
 25 **ענייננו אינו נכול להינצל מתחזתהוזה המאותו מכני שהצד שכנגד היה יכול לגלות את האמת (ולא
 26 גילה אותה בפועל)..."**
 27
 28 דומה כי בתי המשפט בפסיקתם והספרות המיקצועית, מצאו לאבחן, בכל הנוגע לרשלנות התורמת,
 29 בין מקרים של התרשלנות החדית, לבין מצבים בהם נמסרו או הוצגו על ידי נתבע מצגים שאין בהם
 30 ממש.
 31
 32 בעוד הראשון מצדיק חלוקת אחריות וייחוס רשלנות תורמת, זה המאחר מצדיק שלא לעשות כן.
 33
 34 נוכח כך, במערך היחסים שבין התובעת לבין הנתבע 1, ייחוס אחריות לתובעת, מקום בו הוכח כי
 35 התנהלותה נבעה ממצגים שהוצגו על ידי הנתבע 1, אינו סביר בעיני.

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 11-07-6408 מיריל ני מסילתי ואח'

1
2 מאידך, במערך היחסים שבין התובעת לבין הנתבעת 2, מדובר בהתרשלות הודית, המצדיקה חלוקת
3 אחריות וייחוס רשלנות תורמת.
4
5 זה גם המקום לציין כי גם מעדותה של התובעת ועצמה, במסגרת החקירה הנגדית, התרשמתי באופן
6 בלתי אמצעי כי היא רואה את הנתבע 1, כמי שהינו בעל דינה העיקרי בהליך דנן.
7
8 לאחר שנתתי דעתי לכלל טיעוני הצדדים, אני מוצאת כי בכל הנוגע למערך היחסים שבין התובעת
9 לבין הנתבע 1, אין לייחס לתובעת רשלנות תורמת, ואין מקום כי החוטא יצא נשכר.
10 מאידך, במערך היחסים שבין לבין הנתבעת 2, יש לייחס לתובעת רשלנות תורמת בשיעור של 50%
11 (חמישים אחוז) בן הנזק הישיר.
12

הנזק – קיומו ושיעורו

13
14
15 לכתב התביעה צירפה התובעת חוות דעת של שניאי מיטעמה (נספח ט' לכתב התביעה).
16 במסגרת חוות דעת זו, מצא המומחה כי קיים "חופש" במערך המתלה הקדמי, גלגל ההגה לא חוזר
17 למצבו הישר לאחר סיבוב או פנייה בנסיעה וכי יש בהללו כדי ללמד על כך שרמת הבטיחות של
18 הנסיעה ברכב, עלולה לסכן את הנהג.
19
20 במסגרת ישיבת קדם המשפט ביום 30.5.12 נתנה לנתבעת אפשרות לבדיקת הרכב והגשת חוות דעת
21 נגדית.
22

23 זה גם המקום לציין כי צירוף של חוות דעת של חב' הביטוח, אשר לא צורפה במסגרת שלב שמייעת
24 הראיות, לסיכומי הנתבע 1, אינה במקומה, וראוי היה שלא תעשה.
25

26 **ביום ה' 25.8.12, הוגשה תודעת הנתבע 1 אליה צורף דו"ח בדיקה של הרכב, אך לא הוגשה חוות**
27 **דעת.**
28

29 באותו יום, נתנה החלטה נוספת במסגרתה ארכה לנתבע 1 להגשת חוות דעת מטעמו וכן היתר
30 לנתבעת 2 להגשת חוות דעת מטעמה.

31 בהמשך ביום 15.7.12, נתנה ארכה נוספת, לפני מסורת הדין,
32 הנתבעים לא הגישו חוות דעת מטעמם, ולבסוף, גם נמכר הרכב לצד שלישי.

33
34 במסגרת ישיבת ההוכחות נחקר המומחה מיטעם התובעת, מר עזרא שוהם. מצאתי את עדותו של עד
35 מומחה זה, מהימנה, עקבית וברורה.

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 6408-07-11 מיריל נ' מסילתי ואח'

1 לא מצאתי שיש מקום לסטות או שלא לקבל את חוות דעתו.
 2 מתוך אותה חוות דעת עלה כי שיעור ירידת הערך של הרכב, במצבו במועד תבדיקה, הוא בהיקף של
 3 30 אחוז.
 4
 5 דהיינו, גם מקום בו תתקבלנה כל טענות הנתבעת 2 לעניין תיקון הרכב או ביצוע יבודות שונות
 6 לצורך תיקונו, עדיין לא יהא בכך כדי לגרוע משאלת ירידת הערך עקב האירוע התאונתי, והשלכותיו
 7 על זכאותה של התובעת לעתור לביטול ההתקשרות והשבה.
 8
 9 במקור, הוגשה תביעתה של התובעת כשהיא כוללת את הרכיבים הבאים:
 10
 11 - מלוא תשלום רכישת הרכב, כאשר סכום זה, נכון למועד הגשת התביעה, עמד על סך של
 12 53,240 ₪.
 13 - יגובת נפש בשיעור של 7,500 ₪.
 14 - השבת שכר טרחת השמאי בהיקף של 1,160 ₪ (צורפה חשבונית מס/קבלה).
 15 - שכר טרחת עו"ד.
 16
 17 הנזק הישיר
 18 כמפורט בכתב התביעה, עתרה התובעת להשבה מלאה של כל הסכום שטולם על ידה (בצירוף הפרשי
 19 הצמדה וריבית).
 20
 21 ואולם, לאחר הגשת התביעה, ולאחר שנתנה לנתבעים האפשרות לבדוק את הרכב על ידי מומחה
 22 מטיגמס, נשלחה על ידי התובעת הודעה על פיה הרכב נמכר בתמורה לתשלום סך של 13,000 ₪.
 23
 24 בנוסף, במסגרת סיכומי טען הנתבע 1 לצורך ליתן את הדעת לשימוש "הכבד" לשיטתו, שעשתה
 25 התובעת ברכב. הנתבעת 2 לא התייחסה לסוגיה זו בסיכומיה.
 26 התובעת, מן העבר השני, טענה כי עשתה שימוש מינורי ברכב, וזאת עד לזכירתו.
 27 יש קושי לאמץ את טענותיו של הנתבע 1, בנסיבותיו של תיק זה, לעניין ההצדקה בהפחתת שיעור
 28 התשלום, שעה שסמוך למועד ההתקשרות ביקשה התובעת לבטלה תוך השבה הודדית, ואילו הנתבע
 29 1, סירב לכך, אלא תוך הצגת תנאים כלכליים שלא הוסכמו בין הצדדים, ואילו הנתבעת 2, לא
 30 מצאה כלל מקום להשיב לדרישה.
 31 אין הנתבע יכול מחד לסרב לביטול וההשבה ההדדית, ומאידך לטעון כנגד שימוש זה או אחר שנעשה
 32 ברכב.
 33 מאידך, אין מטרת ההליך התעשרותו של בעל דין שלא כדין.
 34

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 6408-07-11 מיריל נ' מסילתי ואח'

1 לאחר שנתתי דעתי לכלל טענות הצדדים אני מוצאת להפחית משיעור הנזק סך של 5,000 ₪ בגין
 2 השימוש ברכב לאחר רכישתו. סכום זה נקבע, הן תוך מת הדעת לטענות כמפורט לעיל, והן נוכח פער
 3 השווי של הרכב, לפי מחירי מחירון, בין מועד רכישת הרכב במרץ 2010 למועד הגשת התביעה.
 4

נוק לא ממוני

5
 6 פסיקתו של פיצוי בגין נוק לא ממוני, היא לעולם לשיקול דעתו של בית המשפט
 7 בין היתר, נדרשתי לצורך כך לבחון את מהות הסכסוך, היקפו, התקופה בה נמשך, התנהלות
 8 הצדדים לאחר שהתבררה המחלוקת, יכולתו של מי מהם לפעול בדרך שונה וכיוצא באלה.
 9
 10 לרוב, כאשר עסקינן בסכסוך כלכלי מסחרי, אין מקום לפסיקתו של פיצוי בגין עגמת נפש, ודי
 11 בפסיקתו של הנזק והוצאותיו של הצד הרלוונטי.
 12
 13 עם זאת, כנסיבותיו של תיק זה, אני מוצאת כי מתקיימים התנאים המקדמים המצדיקים פסיקתו
 14 של פיצוי בגין נוק לא ממוני, וזאת במערך היחסים שבין התובעת לבין הנתבע 1 (אך לא ביחס
 15 לנתבעת 2).
 16

סוף דבר

17
 18 הנתבע 1 ישלם לתובעת סך של 42,740 ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת
 19 התביעה (5.7.11) ועד התשלום המלא בפועל.
 20 כן יישא הנתבע 1 בהוצאות ההליך בסך של 15,000 ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום
 21 ועד התשלום בפועל.
 22 הנתבעת 2 תשלם לתובעת סך של 17,620 ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת
 23 התביעה (5.7.13) ועד התשלום המלא בפועל.
 24 כן תישא הנתבעת 2 בהוצאות ההליך בסך של 10,000 ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית
 25 מהיום ועד התשלום בפועל.
 26 למען הסדר הטוב מובהר כי הסכום של 17,620 ₪ הוא חופף, בין הנתבעים, וככל שנגבה על ידי
 27 התובעת מאחד הנתבעים, לא יהא מקום לגבותו מהנתבע האחר.
 28 יתר הסכומים הינם נפרדים.
 29
 30 הטופס המקורי של בדיקת תבי' אלק, אשר נמסר לעיוני במהלך הדיון, יושב לידי בייכ התובעת
 31 באמצעות המזכירות.
 32
 33
 34
 35

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 6408-07-11 מיריל נ' מסילתי ואח'

1
2
3
4
5
6

המזכירות תשלח את העתק פסק הדין לצדדים באמצעות הדואר.
זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ו תשרי תשע"ד, 30 ספטמבר 2013, בהעדר הצדדים.

הלית סילש. שופטת

7
8